

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

17 март 2016 година *

„Преюдициално запитване — Регистрация, оценка и разрешаване на химикалите — Регламент (ЕО) № 1907/2006 (Регламент REACH) — Обхват на хармонизираната област — Регистрация на вещества в Европейската агенция по химикали преди пускането им на пазара — Член 5 — Национален регистър на химичните продукти — Задължение за нотификация за целите на регистрацията — Съвместимост с Регламента REACH — Членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС — Количествено ограничение върху вноса“

По дело C-472/14

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Högsta domstolen (Върховен съд, Швеция), с акт от 8 октомври 2014 г., постъпил в Съда на 20 октомври 2014 г., в рамките на производство по дело

Canadian Oil Company Sweden AB,

Anders Rantén

срещу

Riksåklagaren,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: R. Silva de Lapuerta, председател на първи състав, изпълняващ функцията на председател на втори състав, J. L. da Cruz Vilaça, Ал. Арабаджиев, С. Lycourgos и J.-C. Bonichot (докладчик), съдии,

генерален адвокат: E. Sharpston,

секретар: V. Tourrès, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 10 септември 2015 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Canadian Oil Company Sweden AB, от B. Hansson и M. Lönnqvist, advokater,

— за Rantén, от M. Wärnsby и M. Edqvist, advokater,

* * Език на производството: шведски.

- за шведското правителство, от A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson и N. Otte Widgren, както и от E. Karlsson и L. Swedenborg, в качеството на представители,
- за датското правителство, от C. Thorning и N. Lyshøj, в качеството на представители,
- за финландското правителство, от H. Leppo, в качеството на представител,
- за норвежкото правителство, от I. Thue и I. S. Jansen, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от D. Kukoves и E. Manhaeve, в качеството на представители, подпомагани от M. Johansson, advokat,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 10 декември 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3 и поправки в ОВ L 36, 2009 г., стр. 84 и ОВ L 118, 2010 г., стр. 89), в редакцията му след приемането на Регламент (ЕО) № 552/2009 на Комисията от 22 юни 2009 г. (ОВ L 164, стр. 7, наричан по-нататък „Регламентът REACH“), както и до тълкуването на членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС.
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между г-н Rantén и Canadian Oil Company Sweden AB (наричано по-нататък „Canadian Oil“), от една страна, и Riksåklagaren (кралският прокурор), от друга страна, по повод на санкциите, наложени на г-н Rantén и на Canadian Oil, за извършения внос на 320 тона химични продукти в Швеция, без този внос да е нотифициран пред Инспектората по химичните вещества (Kemikalieinspektionen) за вписване в националния регистър на продуктите.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Съображение 19 от Регламента REACH гласи:

„[...] разпоредбите за регистрация следва да изискват производителите и вносителите да изготвят информация за веществата, които произвеждат или внасят, да използват тази информация за оценка на рисковете, свързан[и] с тези вещества, и да разработят и препоръчат подходящи мерки за управление на риска. За да се гарантира, че те действително изпълняват тези задължения, както и за по-голяма прозрачност, регистрацията изисква от тях да представят в [Европейската агенция по химикали (ЕЧА)] досие, съдържащо цялата информация. Регистрираните вещества ще могат да се разпространяват на вътрешния пазар“.

4 Член 1, параграф 1 от Регламента REACH предвижда:

„Целта на настоящия регламент е да гарантира високо ниво на защита на здравето на човека и околната среда, включително насърчаването на алтернативни методи за оценка на опасности от вещества, както и свободното движение на вещества на вътрешния пазар и в същото време подобряване конкурентоспособността и иновацията“.

5 Дял II от посочения регламент е посветен на регистрацията на вещества. Глава 1 от този дял е озаглавена „Общи задължения за регистриране и изисквания за информация“.

6 В рамките на споменатата глава 1, член 5 от същия регламент, озаглавен „Няма данни, няма пазар“, съдържа следните разпоредби:

„В съответствие с разпоредбите на членове 6, 7, 21 и 23 вещества в самостоятелен вид, в смеси или в изделия не се произвеждат в [Европейския съюз] или не се пускат на пазара, освен ако те са регистрирани в съответствие с разпоредбите на настоящия дял, когато това се изисква“.

7 В същата глава 1, член 6 от Регламента REACH, озаглавен „Общи задължения за регистриране на вещества, в самостоятелен вид или в смеси“, предвижда в параграф 1:

„Освен в случаите, в които настоящият регламент предвижда друго, всеки производител или вносител на вещество в самостоятелен вид или в една или повече смес(и) в количества от 1 тон или повече на година подава регистрация в [ECHA]“.

8 Член 125 от посочения регламент изисква държавите членки „да поддържат система за официален контрол и други дейности, подходящи според обстоятелствата.“

9 Член 128 от същия регламент гласи следното:

„1. При спазване на параграф 2 държавите членки не забраняват, ограничават или спират производството, вноса, пускането на пазара или употребата на дадено вещество в самостоятелен вид, в смес или в изделие, попадащо в обхвата на настоящия регламент, когато отговаря на изискванията на настоящия регламент и, когато е уместно, с актове на Общността, приети за прилагането на настоящия регламент.“

2. Нищо в настоящия регламент не пречи държавите членки да поддържат или въвеждат национални правила за защита на работниците, здравето на човека и околната среда, като ги прилага[т] в случаи, когато настоящият регламент не хармонизира изискванията за производство, пускане на пазара или употреба“.

Шведското право

Кодексът за околната среда

10 В глава 29, член 5, точка 5 от Кодекса за околната среда (miljöbalken) се предвижда, че лице, което умишлено или по непредпазливост произведе или внесе в Швеция в рамките на стопанска дейност химични продукти в нарушение на приета от правителството разпоредба на основание глава 14, член 12 от същия кодекс във връзка със задължението за нотификация в продуктов регистър, е виновно за възпрепятстване на екологичния контрол.

- 11 Глава 14, член 12 от Кодекса за околната среда гласи:

„Химичните продукти, които се произвеждат или внасят в Швеция в рамките на стопанска дейност, трябва да бъдат вписани в регистър на продуктите, в съответствие с правилата, установени от правителството или определения от правителството за тази цел орган. Този регистър се поддържа от органа, определен от правителството“.

Наредба (2008:245) за химичните продукти и биотехнологичните организми

- 12 Член 3 от Наредба (2008:245) за химичните продукти и биотехнологичните организми (förfordningen (2008:245) om kemiska produkter och biotekniska organismer) гласи, че всички химични продукти или биотехнологични организми, които се произвеждат или внасят в Швеция в рамките на стопанска дейност, трябва да бъдат нотифицирани пред Инспектората по химичните вещества за регистрация в регистъра на продуктите, поддържан от Инспектората, ако продуктът или организъмът може да бъде отнесен към някой от видовете продукти, включени в списъка в приложението към Наредбата.
- 13 Съгласно член 4 от посочената наредба нотификацията трябва да се извърши от лице, което в рамките на стопанска дейност извършва производство или внос в Швеция на химичен продукт или биотехнологичен организъм.
- 14 В член 5 от същата наредба е уредено изключение от задължението за нотификация, което се отнася до лица, които внасят по-малко от 100 килограма продукти на година.

Правилник (2008:2) относно химичните продукти и биотехнологичните организми

- 15 Правилникът (KIFS 2008:2) на Инспектората по химичните вещества относно химичните продукти и биотехнологичните организми (Kemikalieinspektionens föreskrifter (KIFS 2008:2) om kemiska produkter och biotekniska organismer) уточнява в глава 3 процедурата за нотифициране в регистъра на продуктите. Името на лицето или наименованието на фирмата, което или която следва да извърши нотифицирането, адресът и телефонният номер, включително националният или фирменият регистрационен номер на задълженото за нотифицирането лице трябва да се предоставят възможно най-скоро и най-късно към момента на започването на дейността. Останалата изисквана информация трябва да бъде подадена най-късно до 28 февруари през календарната година, която следва възникването на задължението за нотификация.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 16 През 2009 г. Canadian Oil внася 392 тона химични продукти в Швеция.
- 17 Този внос не е нотифициран пред Инспектората по химичните вещества преди крайния срок — 28 февруари 2010 г., в нарушение на шведското право.
- 18 Срещу Canadian Oil, от една страна, и г-н Rantén, в качеството му на генерален директор на това дружество, от друга страна, е възбудено преследване въз основа на Кодекса за околната среда.
- 19 С решение от 24 април 2013 г. Hovrätten över Skåne och Blekinge (апелативен съд със седалище в Малмьо) осъжда г-н Rantén на глоба от 100 SEK (шведски крони) (около 11 EUR) на ден за срок от 60 дни, а Canadian Oil — на глоба от 200 000 SEK (около 22 113 EUR).

- 20 В жалбите си пред Högsta domstolen (Върховен съд) последните преди всичко изтъкват, че задължението за нотификация пред шведската агенция по химичните вещества за вписване в регистъра на продуктите ограничава свободното движение на веществата, които попадат в приложното поле на Регламента REACH. Регистърът преследвал същите цели като въпросния регламент и следователно било несъвместимо с разпоредбите на член 128 от последния, чиито норми в съответните области, по-специално в материята относно нотификацията и регистрацията на химичните вещества, трябва да се разглеждат като напълно хармонизирани. При всички положения това задължение за нотификация представлявало забранено от член 34 ДФЕС ограничение на вноса и към главното производство не било приложимо никое от предвидените в член 36 ДФЕС изключения.
- 21 Според запитващата юрисдикция от посочения регламент не следва ясно дали в хармонизираното му приложно поле се включва регистрацията на химични продукти или вещества с цел, като целта на шведския национален регистър, да осигури информация за използването на тези продукти или вещества, да служи за наблюдението и за проверките от страна на органите по отношение на предприятията, които боравят с тях, или за изготвянето на статистика. Запитващата юрисдикция иска да се установи и дали задължението за нотификация не представлява мярка с равностоен на количествено ограничение върху вноса ефект по смисъла на член 34 ДФЕС и дали в такъв случай би било приложимо и пропорционално едно от предвидените в член 36 ДФЕС изключения.
- 22 При тези условия Högsta domstolen (Върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Противоречи ли на Регламента REACH обстоятелството, че лице, което в рамките на стопанската си дейност извършва внос на химичен продукт в Швеция — по отношение на който е налице задължение за регистриране по REACH — трябва в съответствие с шведското законодателство да извърши нотификация и пред Инспектората по химичните вещества (Kemikalieinspektionen) с оглед на регистрацията в шведския регистър на продуктите?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, противоречи ли задължението за нотификация по шведското право на член 34 ДФЕС, като се имат предвид изключенията в член 36 ДФЕС?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 23 С първия си въпрос запитващата юрисдикция иска да установи по същество дали Регламентът REACH трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която задължава вносителят на химични продукти да регистрира тези продукти в компетентния национален орган, въпреки че този вносител вече е обвързан от задължение за регистриране на същите продукти в ЕСНА съгласно този регламент.
- 24 В това отношение е важно да се припомни, че съгласно член 1, параграф 1 целта на посочения регламент е да гарантира високо ниво на защита на здравето на човека и околната среда, включително насърчаването на алтернативни методи за оценка на опасности от вещества, както и свободното движение на вещества на вътрешния пазар и в същото време подобряване конкурентоспособността и иновацията.

- 25 За тази цел Регламентът установява интегрирана система за контрол на химичните вещества, която включва тяхната регистрация, оценка, разрешаване и евентуално ограничаване на употребата им. Основните принципи, които ръководят тези елементи, са посочени от Европейската комисия в уводната част на предложението ѝ за регламент COM(2003) 644 окончателен от 29 октомври 2003 г. Тя описва „системата REACH“ като включваща преди всичко регистрацията, за която „промишлеността следва да набави съответната информация за веществата, които произвежда, и да използва тази информация, за да гарантира безопасно управление на посочените вещества“, след това „оценката, която позволява да се провери, че промишлеността спазва задълженията си“, и разрешаването за веществата, пораждащи сериозно безпокойство, при които „рисквете, свързани с използването [...] се контролират адекватно или [относно които] социално-икономическите ползи надхвърлят рисковете, [ако] не съществуват алтернативни вещества или технологии като друго подходящо решение“. На последно място, „процедурата по ограничаване предлага защитна мрежа, която позволява да се управляват рисковете, които не са обхванати по подходящ начин от другите разпоредби на системата REACH“ (решение FCD и FMB, C-106/14, EU:C:2015:576, т. 32).
- 26 Що се отнася до свободното движение във вътрешния пазар, то се гарантира с това, че съгласно член 128, параграф 1 от Регламента REACH държавите членки не могат да забраняват, ограничават или спират производството, вноса, пускането на пазара или употребата на дадено вещество в самостоятелен вид, в смес или в изделие, попадащо в обхвата на този регламент, когато отговаря на изискванията на посочения регламент и евентуално на общностните актове, приети за прилагането му. Въпреки това съгласно член 128, параграф 2 никоя разпоредба в Регламента REACH не пречи държавите членки да поддържат или въвеждат национални правила за защита на работниците, здравето на човека и околната среда, като ги прилагат в случаи, когато този регламент не хармонизира изискванията за производство, пускане на пазара или употреба (решение *Lapin luonnonsuojelupiiri*, C-358/11, EU:C:2013:142, т. 32).
- 27 Следователно от тези разпоредби е видно, че законодателят на Съюза е искал да извърши хармонизиране на тези изисквания само в определени хипотези.
- 28 Поради това за отговора на първия въпрос на запитващата юрисдикция е необходимо да се установи дали разпоредбите на Регламента REACH, отнасящи се до задължението за нотификация и регистрация на химичните вещества, хармонизират тези изисквания, поради което не допускат национална правна уредба, която предвижда задължение за вносителя на химични продукти да регистрира тези продукти в компетентния национален орган.
- 29 В това отношение следва да се припомни, че законодателят на Съюза е възнамерявал, както следва от съображение 19 от посочения регламент, да задължи производителите и вносителите да представят пред ЕСНА информация за веществата, които произвеждат или внасят, да използват тази информация за оценка на рисковете, свързани с тези вещества, и да разработят и препоръчат подходящи мерки за управление на риска.
- 30 В съответствие с тези цели същият регламент възлага отговорността за анализ на химичните вещества на промишлеността. За тази цел той създава различни механизми за предоставяне на информация за подпомагане, по цялата верига на доставки, на идентификацията на техните опасни свойства и управлението на рисковете, за да се предотвратят неблагоприятните въздействия върху здравето на човека и околната среда (решение FCD и FMB, C-106/14, EU:C:2015:576, т. 33).
- 31 Все пак, както посочва генералният адвокат в точка 42 от заключението си, регистрацията на химичните вещества в ЕСНА не осигурява общ поглед върху производството или пускането на пазара на тези вещества във всяка отделна държава членка. По-специално, регистърът на Съюза не предоставя систематично точна информация относно местоположението на посочените вещества на територията на държавите членки.

- 32 Следователно, макар регистрацията на химичните вещества в ЕСНА да представлява предварително условие за тяхното свободно движение във вътрешния пазар, при условие че тези вещества освен това отговарят, по-специално що се отнася до свойствата им, на изискванията на Регламента REACH, така извършената хармонизация от този регламент във връзка с регистрацията на посочените вещества не се разпростира до друга форма на регистрацията в национални органи, като разглежданата в главното производство, която не представлява такова предварително условие, отнася се до сведения, различни от тези, които се изискват от споменатия регламент, и отговаря на същите цели като преследваните от посочения регламент или на цели, които ги допълват, а именно, по-специално, да гарантира високо ниво на защита на здравето на човека и околната среда, както и свободното движение на такива вещества във вътрешния пазар.
- 33 В това отношение следва да се отбележи, на първо място, че регистрацията, изисквана от разглежданата в главното производство национална правна уредба, не представлява предварително условие за вноса на химични продукти на територията на съответната държава членка, тъй като нотификацията пред националните органи на съответната информация може да се извърши след вноса, най-късно към момента на започването на дейността — за част от тази информация, и до 28 февруари на календарната година, която следва годината на този внос — за останалата информация.
- 34 На второ място, от представените пред Съда становища е видно, че регистрацията, изисквана от разглежданата в главното производство национална правна уредба, има за цел главно да позволи на националните органи да разполагат с база данни, необходима за наблюдението на химичните вещества на територията на съответната държава членка, която по силата на член 125 от Регламента REACH е задължена да поддържа такава система за контрол, улеснявайки по-специално условията за инспекция на предприятията, които притежават тези продукти. Макар тази база данни да позволява и достъп до счетоводна или статистическа информация, която е необходима за определянето на таксите, установени за финансирането на тази система за контрол, тя служи също за дефинирането на политически насоки в областта на околната среда, включително с оглед на предлагане на равнището на Съюза на всички подходящи подобрения в тази връзка.
- 35 Информацията, до която могат да имат достъп в ЕСНА националните органи, произтичаща от регистрацията на тези продукти в ЕСНА съгласно Регламента REACH, обаче не включва всички данни, които позволяват постигането на целите, посочени в предходната точка на настоящото съдебно решение.
- 36 Всъщност тази регистрацията се отнася само за производителите или за вносителите на химични вещества в самостоятелен вид, в смеси или в изделия, и когато количествата им са над 1 тон на година. Що се отнася до смесите, посочената регистрацията не позволява по-специално да се узнае процентът от всяко съдържащо се в тях химично вещество. Относно химичните вещества в самостоятелен вид, произведени или пуснати на пазара в Съюза, тяхната регистрацията в ЕСНА не позволява да се установи пазарът на държавата членка, където се доставят тези вещества.
- 37 За сметка на това информацията, която се изисква за целите на регистрацията на вноса на химични продукти в компетентния орган по силата на разглежданата в главното производство национална правна уредба, се отнася главно до количествата на веществата и на смесите, намиращи се на територията на съответната държава членка, до тяхното местоположение на тази територия, до специфичните им области на употреба и до заинтересованите страни.
- 38 При тези условия хармонизацията, извършена от разпоредбите на Регламента REACH, отнасящи се до задължението за нотификация и регистрацията на химичните вещества, колкото и широка да е по обхват с цел да установи интегрирана система за контрол на тези вещества на територията на Съюза, за да гарантира безопасното им управление, не може да изключи друга регистрацията с

посочените в точка 34 от настоящото съдебно решение характеристики, която допринася в частност за привеждането в действие на система за контрол на това управление в съответната държава членка и за оценката на посоченото управление с оглед, по-специално, на предлагането на равнището на Съюза на всички подходящи подобрения в тази връзка.

- 39 Поради това не изглежда, че посочената в предходната точка хармонизация възпрепятства национална правна уредба, която задължава вносителят на химични продукти да регистрира тези продукти в компетентния национален орган, само при условие че изискваната информация допринася основно за тези цели. Запитващата юрисдикция обаче следва да провери дали това изглежда така, що се отнася до информацията, посочена в точка 37 от настоящото съдебно решение.
- 40 В този контекст обстоятелството, че определена основна информация, свързана по-специално с идентифицирането на вносителя и на продуктите, чието предоставяне не създава затруднения, се изисква още при регистрацията в ЕСНА, само по себе си не е достатъчно, за да лиши от допълващ характер така изискваната от компетентния национален орган информация, разглеждана като цяло.
- 41 При тези условия на първия въпрос следва да се отговори, че Регламентът REACH трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която задължава вносителя на химични продукти да регистрира тези продукти в компетентния национален орган, въпреки че вносителят вече е обвързан от задължение за регистриране на същите продукти в ЕСНА съгласно този регламент, при условие че тази регистрация в компетентния национален орган не представлява предварително условие за пускането на пазара на посочените продукти, отнася се до информация, различна от изискваната от споменатия регламент, и допринася за осъществяването на преследваните от него цели, в частност да гарантира високо ниво на защита на здравето на човека и околната среда, както и свободното движение на такива вещества във вътрешния пазар, по-специално чрез привеждането в действие на система за контрол на безопасното управление на такива продукти в съответната държава членка и чрез оценката на това управление — обстоятелства, които запитващата юрисдикция трябва да провери.

По втория въпрос

- 42 Като се има предвид отговорът на първия въпрос, следва да се разгледа вторият въпрос, с който запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали разпоредбите на член 34 ДФЕС във връзка с член 36 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат задължението за нотификация и регистрация на химичните продукти, предвидено от разглежданата в главното производство правна уредба.
- 43 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика всяка мярка на държава членка, която може пряко или непряко, действително или потенциално да възпрепятства търговията в рамките на Съюза, трябва да се счита за мярка с равностоен на количествени ограничения ефект по смисъла на член 34 ДФЕС (вж. по-специално решенията Dassonville, 8/74, EU:C:1974:82, т. 5 и Scotch Whisky Association и др., C-333/14, EU:C:2015:845, т. 31).
- 44 Както отбелязва генералният адвокат в точка 53 от заключението си, задължителният характер на регистрацията на вноса на химични продукти в компетентния национален орган представлява мярка с равностоен на количествено ограничение ефект по смисъла на член 34 ДФЕС, тъй като фактът, че се налагат формалности във връзка с вноса, може да препятства търговията в рамките на Съюза и да попречи на достъпа до разглеждания пазар на стоките, които са законно произведени и пуснати на пазара в други държави членки (вж. в този смисъл

решение Ahokainen и Leppik, C-434/04, EU:C:2006:609, т. 21), което впрочем не се оспорва нито от запитващата юрисдикция, нито от някои от заинтересованите лица, посочени в член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз, които са представили становища по настоящото дело.

- 45 Съгласно постоянната съдебна практика дадена мярка с равностоен на количествено ограничение върху вноса ефект може да бъде обоснована по-специално със съображения за закрила на здравето и живота на хората по смисъла на член 36 ДФЕС само ако може да гарантира осъществяването на преследваната цел и не надхвърля необходимото за постигането ѝ (решение Scotch Whisky Association и др., C-333/14, EU:C:2015:845, т. 33). Съгласно постоянната съдебна практика национални мерки, които могат да възпрепятстват търговията в рамките на Общността, могат да бъдат обосновани с императивни изисквания за опазването на околната среда (вж. по-специално решение Ålands Vindkraft, C-573/12, EU:C:2014:2037, т. 77).
- 46 В настоящия случай следва да се припомни, че регистрацията, изисквана от национална правна уредба като разглежданата в главното производство, цели получаването на данни, които, от една страна, главно допълват попадащите в приложното поле на Регламента REACH данни и които, от друга страна, допринасят в съответната държава членка по-конкретно за привеждането в действие на системата за контрол на обхванатото от регламента безопасно управление на химичните продукти и за оценката на посоченото управление с оглед, по-специално, на предлагането на равнището на Съюза на всички подходящи подобрения в тази връзка. Такава цел, свързана с целта на посочения регламент за гарантиране на високо ниво на защита на здравето на човека и околната среда, може да обоснове евентуални пречки за свободното движение на стоки.
- 47 Освен това не изглежда, че изискваната от вносителите съгласно разглежданата национална правна уредба информация — като посочената в точка 37 от настоящото съдебно решение — в допълнение към информацията, предвидена от същия регламент за изпълнение на задължението за регистриране на внесените химични продукти, не е подходяща за преследваната цел и надхвърля стриктно необходимото за постигането ѝ. Всъщност регистрацията, изисквана от тази национална правна уредба с цел получаване на точна информация, позволяваща на компетентните национални органи да разполагат с общ поглед върху химичните продукти, намиращи се на територията на съответната държава членка, което регистрацията в ЕСНА не предлага, допринася за осъществяването на целта, припомнена в предходната точка от настоящото съдебно решение, като същевременно оказва ограничено въздействие върху свободното движение на тези продукти във вътрешния пазар, щом разглежданата в главното производство регистрация не обуславя пускането на шведския пазар на такива продукти с произход от други държави членки.
- 48 С оглед на гореизложените съображения на втория въпрос следва да се отговори, че разпоредбите на член 34 ДФЕС във връзка с член 36 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат задължението за нотификация и регистрация на химичните продукти, предвидено от разглежданата в главното производство правна уредба.

По съдебните разноски

- 49 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

- 1) Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията, в редакцията му след приемането на Регламент (ЕО) № 552/2009 на Комисията от 22 юни 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която задължава вносителя на химични продукти да регистрира тези продукти в компетентния национален орган, въпреки че вносителят вече е обвързан от задължение за регистриране на същите продукти в Европейската агенция по химикали съгласно този регламент, при условие че тази регистрация в компетентния национален орган не представлява предварително условие за пускането на пазара на посочените продукти, отнася се до информация, различна от изискваната от споменатия регламент, и допринася за осъществяването на преследваните от него цели, в частност да гарантира високо ниво на защита на здравето на човека и околната среда, както и свободното движение на такива вещества във вътрешния пазар, по-специално чрез привеждането в действие на система за контрол на безопасното управление на такива продукти в съответната държава членка и чрез оценката на това управление — обстоятелства, които запитващата юрисдикция трябва да провери.
- 2) Разпоредбите на член 34 ДФЕС във връзка с член 36 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат задължението за нотификация и регистрация на химичните продукти, предвидено от разглежданата в главното производство национална правна уредба.

Подписи